

SZENT MIHÁLY ARKANGYAL, VÉDELMEZZ MINKET A KÜZDELEMBEN!

HETI LEVÉL

ALBERTFALVI SZENT MIHÁLY RÓMAI KATOLIKUS PLEBÁNIA

IV. évfolyam, 5. szám, 2011. január 30. Évközi 4. vasárnap

Plusz

Ez a dokumentum a **HETI LEVÉL** IV./5. számában rövidítve közölt két cikket tartalmazza, csak elektronikus formában elérhető.

A nyugdíjrendszer változásai a közeljövőben

Dr. Mészáros József egyetemi tanár, az Országos Nyugdíjintézet főigazgatója ezzel a címmel tartott nagy érdeklődéssel kísért előadást a Szent Mihály Akadémia keretében január 26-án.

Elmondta, hogy ma kétféle nyugellátás létezik Európa-szerte: a *fedezeti rendszerű*, amelyben az adott korosztály saját jövőjéről gondoskodik tőkebefektetés és annak hozama útján, illetve a *felosztó-kirovó rendszerű* amelyben a mindenkor aktív dolgozó réteg befizetései nyújtanak alapot az idősebb korosztály nyugdíjainak kifizetéséhez. Mindkét esetben a nyugdíjrendszernek viselnie kell a rokkantsági

ellátás, az özvegyi és árva-ellátás és az öregségi ellátás kockázatát. A *fedezeti rendszer* csak a jóléti államokban életképes, ahol az államháztartás nem deficit. A II. Világháború veszteségei után Európa-szerte felosztó-kirovó rendszerek alakultak ki, de ezeket a 60-as évek végéig dinamikusan egyensúlyban lehetett tartani. Az egyensúly azóta megbomlott, és a nyugdíjrendszer válságba került, három okból:

Megjelent az államadósság, ami nem más, mint a források erkölcstelen átszivattyúzása a jövőből a jelenbe a következő generáció kárára. Másodszor a következő generáció eltartó képessége zsugorodott a születések számának drasztikus csökkenésével. Harmadszor az átlag életkor Európában

65-70 évről 80-85 évre nőtt, megnövelve a nyugdíjasok táborát. Magyarország helyzete mindhárom tekintetben különösen súlyos. Ezt tetézi még, hogy 1990 után nálunk a szocialista ipar összeomlott, ami idő előtti kényszer-nyugdíjazásokkal gyarapította a nyugdíjasok körét.

1997-től kezdve a kormánynak szigorítania kellett a nyugdíjazás feltételeit. A nyugdíjkorhatárt először 62 évre, majd 2009-ben 65 évre emelték, és kilátásba került, hogy az elkövetkező években a korhatár – a skandináv országokhoz hasonlóan – 67 évre nő majd. Az újonnan nyugdíjba menők kezdő járadékának összege pedig szükségszerűen az európai 65%-os szintre fog beállni a jelenlegi 80% helyett. Szerencsétlen lépés volt 1997-ben a kötelező magánnyugdíjpénztárak létrehozása, amelyek sajnos nem úgy vizsgáztak, mint ahogy azt várták tőlük. Pénzintézetek alapították őket, működési költségük Magyarországon duplája volt a külföldiekének, hozamuk a befektetési alapokhoz képest alacsony maradt. Működésük 12 éve alatt 300 milliárd Ft veszteséget halmoztak föl. Az állami nyugdíjrendszerből hiányoztak a magánnyugdíj pénztárba befizetett összegek, ami miatt az államnak drága kölcsönt kellett felvennie állampapírok kibocsátásával ahhoz, hogy a folyó nyugdíjakat fizetni tudják. Az EU maastrichti követelményeinek betartása (államháztartási hiány <3% GDP) így nem volt lehetséges.

Az előadó mindezt rendkívül értékes konkrét adatokkal mutatta be, majd számba vette, hogy a nyugdíjrendszer

megmentése érdekében az új kormány milyen intézkedésekre kényszerült, beleértve a családtámogatás növelését is, ami a jövő építése szempontjából döntő jelentőségű.

A magánnyugdíj pénztárak jövőjét illetően úgy fogalmazott, hogy *rosszul jár az, aki ott marad*. A jövedelmek 10%-ának magánnyugdíj-pénztári befizetéséből nem lehet hosszú távon nyugdíjrendszert fenntartani. Európában mindenütt 18 % befizetés kell az öregségi nyugdíj-kassza egyensúlyának fenntartásához, +2% az özvegyárvaellátáshoz és +2% a rokkantsághoz. Magyarországon, ahol a befizetések és kifizetések messze nincsenek egyensúlyban, jelenleg 34%-os a nyugdíj-járulék befizetési kötelezettség.

Végezetül Mészáros úr vázolta, hogy a kivezető út csak a gazdasági fellendülés lehet: az államháztartást deficitessé kell tenni. Ehhez távlatilag tűzzel-vassal csökkenteni kell az államadósságot, növelni a foglalkoztatottságot és hatékonyan ösztönözni a gyermekvállalást. Az előadást számos kérdésfelvetés és azok megválaszolása követte.

Kosselyák Péter

Új épületszárny a Don Bosco iskolában

Pénteken dr. Székely János segédpüspök ünnepi misét tartott templomunkban, majd megáldotta a Don Bosco iskola újonnan átadott épületszárnyát – a szerke.

Ahogy Don Bosco mondja: „Az imádság mellett, ami soha nem hiányozhat, mindig alkotni kell valamit.”

Az új épületszárny helyén nem olyan régen még egy kis méretű, szűkös, igen rossz állapotú ebédlő volt. Nagy fába vágtuk a fejszénket, hiszen az építkezést úgy kellett lebonyolítani, hogy mellette az iskolában több mint 450 gyerek élte mindennapjait. Sokszor bizony kilátástalannak tűnt ezt biztosítani nekik. Mint a tegnapi ünnepség is mutatja, ez végül sikerült.

Van új ebédlőnk, fiú- és lányöltözők, új WC-k, új tantermek, több, újonnan telepített kis fa az udvaron. Az elkészült épületszárnyban a legmodernebb technikát alkalmaztuk: energiatakarékos világítást, víztakarékos kézmosókat, szép bútorokkal rendeztük be.

Nagyon nagy dolog, hogy fenntartónk lehetővé tette az építkezés megvalósulását! Hálásan köszönjük anyagi és erkölcsi támogatását! Hálásak vagyunk azért, hogy minden kérdésünkkel, aggályunkkal bátran fordulhattunk a fenntartóhoz, aki mindig meghallgatott és segített bennünket!

Nagyszerű dolog, hogy vannak lelkes apukák és anyukák, akik szívesen dol-

goztak sok délutánon át, akik szaktudásukkal és fizikai munkájukkal segítettek bennünket abban, hogy zökkenőmentesen, eredményesen megvalósuljanak álmaink!

Köszönet a tervezőknek, a kivitelezőknek, a Magyar Államkincstár dolgozóinak, a polgármesteri hivatal dolgozóinak, mindazoknak, akik elősegítették, illetve bármi módon hozzájárultak, hogy ez a csodálatos beruházás megvalósulhasson!

Kívánom mindannyiunknak, hogy sok örömünk legyen az új épületszárnyban, az új ebédlőben elfogyasztott ebédekben, az új tantermekben eltöltött tanórákban és az átbeszélgetett délutánokban. Kívánom, hogy sokáig emlékezzünk erre a mai napra, erre az igazán felemelő pillanatra, amikor a hosszú munka elnyeri méltó jutalmát: a püspök úr megáldotta az új épületszárnyat!

Sédyné Esztergán Klára
igazgató